

Moshe Rabeinu's 'Punishment' at Mei Meriva!

source sheet for shiur by Menachem Leibtag/ www.tanach.org

Bamidbar Chapter 20

- א** וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל כָּל-הָעֵדָה מִדְּבַר-צֹן, בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, וַיָּשֶׁב הָעָם, בְּקִדְשׁ; וַתָּמָת שָׁם מִרְיָם, וַתִּקָּבֵר שָׁם.
- ב** וְלֹא-הָיָה מַיִם, לָעֵדָה; וַיִּקְהְלוּ, עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן.
- ג** וַיִּרְבּוּ הָעָם, עִם-מֹשֶׁה; וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר: 'וְלוֹ גִוַעְנוּ בְּגֹוע אַחֵינוּ לִפְנֵי ה'.'
- ד** וְלָמָּה הֵבֵאתֶם אֶת-קְהַל ה', אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה, לָמוֹת שָׁם, אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ.
- ה** וְלָמָּה הֵעֲלִיתֵנוּ, מִמִּצְרָיִם, לְהֵבִיא אֶתְנוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַרֶע הַזֶּה: לֹא מָקוֹם זֵרַע, וַתֵּאָנֶה וְגִפְנוֹ וְרִמּוֹן, וּמַיִם אֵין, לְשִׁתּוֹת.
- ו** וַיָּבֹאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי הַקְּהָל, אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד, וַיִּפְּלוּ, עַל-פְּנֵיהֶם; וַיֵּרָא כְבוֹד-ה', אֶלֵיהֶם.
- ז** וַיְדַבֵּר ה', אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר.
- ח** קַח אֶת-הַמַּטֶּה, וְהִקְהַל אֶת-הָעֵדָה אִתָּה וְאַהֲרֹן אַחִידְךָ, וְדַבַּרְתֶּם אֶל-הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם, וְנָתַן מִימּוֹ; וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן-הַסֶּלַע, וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה וְאֶת-בְּעִירָם.
- ט** וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הַמַּטֶּה, מִלִּפְנֵי ה', בְּאֶשֶׁר, צָוָהוּ.
- י** וַיִּקְהְלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, אֶת-הַקְּהָל--אֶל-פְּנֵי הַסֶּלַע; וַיֹּאמְרוּ לָהֶם, שְׁמְעוּ-נָא הַמְּרִים--הַמֵּן-הַסֶּלַע הַזֶּה, נוֹצֵיא לָכֶם מַיִם.
- יא** וַיִּרָם מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ, וַיִּדְ אֶת-הַסֶּלַע בְּמַטְהו--פַּעַמָּיִם; וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים, וַתִּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם.
- 1 And the children of Israel, even the whole congregation, came into the wilderness of Zin in the first month; and the people abode in Kadesh; and Miriam died there, and was buried there.
- 2 And there was no water for the congregation; and they assembled themselves together against Moses and against Aaron.
- 3 And the people strove with Moses, and spoke, saying: 'Would that we had perished when our brethren perished before the LORD!
- 4 And why have ye brought the assembly of the LORD into this wilderness, to die there, we and our cattle?
- 5 And wherefore have ye made us to come up out of Egypt, to bring us in unto this evil place? it is no place of seed, or of figs, or of vines, or of pomegranates; neither is there any water to drink.'
- 6 And Moses and Aaron went from the presence of the assembly unto the door of the tent of meeting, and fell upon their faces; and the glory of the LORD appeared unto them.
- 7 And the LORD spoke unto Moses, saying:
- 8 'Take the rod, and assemble the congregation, thou, and Aaron thy brother, and speak ye unto the rock before their eyes, that it give forth its water; and thou shalt bring forth to them water out of the rock; so thou shalt give the congregation and their cattle drink.'
- 9 And Moses took the rod from before the LORD, as He commanded him.
- 10 And Moses and Aaron gathered the assembly together before the rock, and he said unto them: 'Hear now, ye rebels; are we to bring you forth water out of this rock?'
- 11 And Moses lifted up his hand, and smote the rock with his rod twice; and water came forth abundantly, and the congregation drank, and their cattle.

A. The Crime Scene: - *what did Moshe (& Aharon) do wrong?*

The COMMAND (pasuk 8)

1. קח אֶת־הַמָּטָה
2. וְהִקְהַל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאָהֳרֹן אָחִיךָ
3. וְדַבַּרְתֶּם אֶל־הַסֹּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימִיו
4. וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִיַּם מִן־הַסֹּלַע
5. וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם:

ITS EXECUTION (psukim 9-11)

- 1 קח אֶת־הַמָּטָה
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמָּטָה מִלִּפְנֵי ה' - כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ:
2. וְהִקְהַל אֶת־הָעֵדָה אֹתָהּ וְאָהֳרֹן אָחִיךָ
וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאָהֳרֹן אֶת־הַקְּהָל אֶל־פְּנֵי הַסֹּלַע
- 3 וְדַבַּרְתֶּם אֶל־הַסֹּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מִימִיו
וַיֹּאמְרוּ לָהֶם שְׁמַעוּ־נָא הַמְּרִים הַמְּוֹהַסֹּלַע הַזֶּה נּוֹצֵיא לָכֶם מִיַּם?
- 4 וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מִיַּם מִן־הַסֹּלַע
וַיִּרְם מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַסֹּלַע בְּמַטְהוֹ פַּעַמַּיִם וַיֵּצְאוּ מִיַּם רַבִּים.
- 5 וְהִשְׁקִיתָ אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעִירָם
וְתִשֶׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם:

B. The Punishment:

- יב וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אָהֳרֹן
יַעַן לֹא־הֶאֱמַנְתֶּם בִּי לְהַקְדִּישֵׁנִי לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
--לָכֵן לֹא תָבִיאוּ אֶת־הַקְּהָל הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם:
יג הִמָּה מִי מְרִיבָה אֲשֶׁר־רָבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ וַיִּקְדַּשׁ בָּם:

C. The Hebrew word “emunah” - see Shmot 17:12

יב וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבִדִים, וַיִּקְחוּ-אֶבֶן וַיִּשְׁימוּ תַחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ ;
וְאַהֲרֹן וְחֹר וְתַמְכוּ בְיָדָיו, מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד,
וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה, עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ.

[See also Esther 2:7 וַיְהִי אֱמוּנָה אֶת-הַדְּסָה, הִיא אֶסְתֵּר בַּת-דָּדוּ--כִּי אֵין לָהּ, אָב וְאָם

D. God's solution to stop the complaints in Parshat Korach [test of the matot]

כה וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה הֲשִׁב אֶת-מִטֵּה אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת
לְמִשְׁמֶרֶת לְאוֹת לְבָנֵי-מִרִי וְתִכַּל תְּלוּנְתָם מֵעָלַי וְלֹא יָמָתוּ
כו וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֹתוֹ כִּן עָשָׂה :
כז וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר הֲנֹ גּוֹעַנּוּ אֲבָדָנוּ כָּלְנוּ אֲבָדָנוּ :

E. Moshe's original complaint re: leadership in Sefer Bamidbar

יא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, לָמָּה הִרְעִיתָ
לְעַבְדְּךָ, וְלָמָּה לֹא-מָצָאתִי חֵן, בְּעֵינֶיךָ :
לְשׁוֹם, אֶת-מִשְׁאָל-כָּל-הָעָם הַזֶּה--עָלַי .

11 And Moses said unto the LORD:
'Wherefore hast Thou dealt ill with Thy
servant? and wherefore have I not found
favour in Thy sight, that Thou layest the
burden of all this people upon me?

יב הֲאֵנֹכִי הָרִיתִי, אֶת כָּל-הָעָם הַזֶּה--אִם-
אֲנֹכִי, יִלְדָתִיהוּ : כִּי-תֹאמַר אֵלַי שָׂאֵהוּ
בְּחִיקְךָ, כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמוּנָה אֶת-הַיֹּנֵק, עַל
הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתָיו .

12 Have I conceived all this people? have
I brought them forth, that Thou shouldest
say unto me: Carry them in thy bosom,
as a nursing-father carrieth the sucking
child, unto the land which Thou didst
swear unto their fathers?

יג מֵאֵין לִי בָשָׂר, לָתֵת לְכָל-הָעָם הַזֶּה :
כִּי-יִבְכוּ עָלַי לֵאמֹר, תִּנְהַגְנוּ בָשָׂר וְנֹאכְלָה .

13 Whence should I have flesh to give
unto all this people? for they trouble me
with their weeping, saying: Give us
flesh, that we may eat.

יד לֹא-אוּכַל אֲנֹכִי לְבַדִּי, לְשִׂאת אֶת-כָּל-
הָעָם הַזֶּה : כִּי כָבֵד, מִמֶּנִּי .

14 I am not able to bear all this people
myself alone, because it is too heavy for
me.

טו וְאִם-כָּכָה אֶת-עֹשֶׂה לִּי, הָרִגְנִי נָא
הָרֹג--אִם-מָצָאתִי חֵן, בְּעֵינֶיךָ ; וְאֶל-
אַרְאֶה, בְּרַעְתִּי . {פ}

15 And if Thou deal thus with me, kill
me, I pray Thee, out of hand, if I have
found favour in Thy sight; and let me not
look upon my wretchedness.' {P}

טז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, אֲסַפֶּה-לִּי
שְׁבַעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יָדַעְתָּ,
כִּי-הֵם זִקְנֵי הָעָם וְשִׁטְרֵיו ; וְלָקַחְתָּ אִתָּם
אֶל-אַהֲלֵ מוֹעֵד, וְהִתִּיצְבוּ שָׁם עִמָּךְ .

16 And the LORD said unto Moses: 'Gather unto
Me seventy men of the elders of Israel, whom
thou knowest to be the elders of the people, and
officers over them; and bring them unto the tent
of meeting, that they may stand there with thee.

F. The first time Moshe hit the rock – in Refidim- Shemot Chapter 17

- א** וַיִּסְעוּ כָּל-עֵדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר-סִינַי, לְמִסְעֵיהֶם--עַל-פִּי ה' ; וַיַּחֲנוּ, בְּרֵפִידִים, וְאִין מַיִם, לְשִׁתּוֹת הָעָם.
- ב** וַיִּרְבּוּ הָעָם, עִם-מֹשֶׁה, וַיֹּאמְרוּ, תָּנוּ-לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֵּה; וַיֹּאמֶר לָהֶם, מֹשֶׁה, מַה-תִּרְיֹבוּן עִמָּדִי, מַה-תִּנְסוּן אֶת-ה'.
- ג** וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַמַּיִם, וַיִּלְלוּ הָעָם עַל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמְרוּ, לְמַה זֶה הֵעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם, לְהַמִּית אֶתִּי וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-מִקְנֵי, בְּצָמָא.
- ד** וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל-ה' לֵאמֹר, מָה אֶעֱשֶׂה לָּעָם הַזֶּה; עוֹד מְעַט, וַיִּסְקְלוּנִי.
- ה** וַיֹּאמֶר ה' אֶל-מֹשֶׁה, עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם, וְקַח אֶתְךָ, מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל; וּמִטֶּדֶה, אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת-הַיָּאֵר--קַח בְּיָדְךָ, וְהִלַּכְתָּ.
- ו** וַיִּהְיֶה עֹמֵד לִפְנֵיךָ שָׁם עַל-הַצּוּר, בְּחֶרֶב, וְהִכִּיתָ בְּצוּר וַיִּצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם, וְשָׁתָה הָעָם; וַיַּעַשׂ כֹּן מֹשֶׁה, לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל.
- ז** וַיִּקְרָא שֵׁם הַמְּקוֹם, מִסָּה וּמֵרִיבָה: עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל נִסְתָּם אֶת-ה' לֵאמֹר, הֲיֵשׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ, אִם-אֵין. {פ}
- 1 And all the congregation of the children of Israel journeyed from the wilderness of Sin, by their stages, according to the commandment of the LORD, and encamped in Rephidim; and there was no water for the people to drink.
- 2 Wherefore the people strove with Moses, and said: 'Give us water that we may drink.' And Moses said unto them: 'Why strive ye with me? wherefore do ye try the LORD?'
- 3 And the people thirsted there for water; and the people murmured against Moses, and said: 'Wherefore hast thou brought us up out of Egypt, to kill us and our children and our cattle with thirst?'
- 4 And Moses cried unto the LORD, saying: 'What shall I do unto this people? they are almost ready to stone me.'
- 5 And the LORD said unto Moses: 'Pass on before the people, and take with thee of the elders of Israel; and thy rod, wherewith thou smotest the river, take in thy hand, and go.
- 6 Behold, I will stand before thee there upon the rock in Horeb; and thou shalt smite the rock, and there shall come water out of it, that the people may drink.' And Moses did so in the sight of the elders of Israel.
- 7 And the name of the place was called Massah, and Meribah, because of the striving of the children of Israel, and because they tried the LORD, saying: 'Is the LORD among us, or not?'

G. See Devarim 1:37, in the story of the spies....

לז 37 Also the LORD was angry with me for your sakes, saying: Thou also shalt not go in thither; גם-בי התאנף יהוה, בגללכם לאמר: גם-אתה, לא-תבא שם.

H. See Devarim 33:

- מח** 48 And the LORD spoke unto Moses that selfsame day, saying: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה לֵאמֹר.
- מט** 49 'Get thee up into this mountain of Abarim, unto mount Nebo, which is in the land of Moab, that is over against Jericho; and behold the land of Canaan, which I give unto the children of Israel for a possession; וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עֲלֵה אֶל-הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה הַר-נֶבֹ, אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מוֹאָב, אֲשֶׁר, עַל-פְּנֵי יַרְחוֹ; וּרְאֵה אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִחְזָה.
- נ** 50 and die in the mount whither thou goest up, and be gathered unto thy people; as Aaron thy brother died in mount Hor, and was gathered unto his people. וּמָת, בְּהַר אֲשֶׁר אָתָּה עֹלָה שָׁמָּה, וְהֶאָסַף, אֶל-עַמִּיךָ: כַּאֲשֶׁר-מָת אַהֲרֹן אַחִידָה, בְּהַר הָהָר, וַיִּאָסֶף, אֶל-עַמּוּיוֹ.
- נא** 51 Because ye trespassed against Me in the midst of the children of Israel at the waters of Meribath-kadesh, in the wilderness of Zin; because ye sanctified Me not in the midst of the children of Israel. **נא** עַל אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּמֵי-מְרִיבַת קַדְשׁ, מִדְּבַר-צִן--עַל אֲשֶׁר לֹא-קִדְשַׁתֶּם אוֹתִי, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
- נב** 52 For thou shalt see the land afar off; but thou shalt not go thither into the land which I give the children of Israel.' {P} **נב** כִּי מִרְיָד, תִּרְאֶה אֶת-הָאָרֶץ; וְשָׁמָּה, לֹא תָבוֹא--אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

זאת חקת התורה, אשר-צוה יהוה
לאמר: דבר אל-בני ישראל, ויקחו
אליד פרה אדמה תמימה אשר אין-בה
מום, אשר לא-עלה עליה, על....

2 This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a **red** heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came yoke.

ט ואסף איש טהור, את אפר הפרה,
והניח מחוץ למחנה, במקום טהור;
והיתה לעדת בני-ישראל למשקרת,
למי נדה--חטאת הוא.

9 And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification from sin.

י וכבס האסף את-אפר הפרה, את-
בגדיו, וטמא, עד-הערב; והיתה לבני
ישראל, ולגר הגר בתוכם--לחקת עולם....

10 And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; an

יז ולקחו, לטמא, מעפר, שרפת
החטאת;
ונתן עליו מים חיים, אל-כלי.

17 And for the unclean they shall take of the ashes of the burning of the purification from sin, and running water shall be put thereto in a vessel.

BREISHIT CHAPTERS 2-3

ז וייצר יהוה אלהים את-האדם, עפר
מן-האדמה, ויפח באפיו, נשמת חיים;
ויהי האדם, לנפש חיה.

7 Then the LORD God formed man of the dust of the ground, and breathed into his nostrils the breath of life; and man became a living soul.

יט בזעת אפיה, תאכל לחם, עד שובך
אל-האדמה, כי ממנה לקחת;
כי-עפר אתה, ואל-עפר תשוב.

19 In the sweat of thy face shalt thou eat bread, till thou return unto the ground; for out of it wast thou taken; for dust thou art, and unto dust shalt thou return.'

PSALM 78 - תהילים פרק עח

א משכיל, לאסף: האזינה עמי, תורתתי; הטו אזנכם, לאמרי-פי.
ב אפתחה במשל פי; אביעה חידות, מני-קדם.
ג אשר שמענו, ונדעם; ואבותינו, ספרו-לנו.
ד לא נכחד, מבניהם-- לדור אחרון, מספרים תהלות יהוה...
ה ויקם עדות, בייעקב ותורה, שם בישראל: אשר צוה, את-אבותינו- להודיעם לבניהם.
ו למען ידעו, דור אחרון--בנים יולדו; יקמו, ויספרו לבניהם.
ז וישימו באלהים, כסלם: ולא ישכחו, מעללי-אל; ומצותיו ינצרו.
ח ולא יהיו, פאבותם-דור סורר ומרה:דור, לא-הכין לבו; ולא-נאמנה את-אל רוחו...
... יב נגד אבותם, עשה פלא; בארץ מצרים שדה-צען.
יג בקע ים, ויעבירם; ויצב-מים כמו-נד.
יד... לב בכל-זאת חטאו-עוד ולא-האמינו, בנפלאותיו.
טו ויכל-בהבל ימיהם; ושנותם, בבקהלה.
טז ולבם, לא-נכון עמו; ולא נאמנו, בבירתו.
יז והוא רחום, יכפר עון- ולא-ישחית:והרבה, להשיב אפו; ולא-יעיר, כל-חמתו.
יח ויזכר, כי-בשר המה; רוח הולך, ולא גשויב.
יט כמה, ימרוהו במדבר; יעציבוהו, בישימון.מא וישובו וינסו אל; וקדוש ישראל התוו.
כ לא-זכרו את-ידו; יום, אשר-פדם מני-צר מג אשר-שם במצרים, אתותיו; ומופתיו...
כא מד ויהפך לדם, יאריהם; ונזליהם, בל-ישתיון.
כב מה ישלח בהם ערב, ויאכלם; וצפרדע, ותשחיתם.
כג מו ויתן לחסיל יבולם; ויגיעם, לארבה.
כד מז יהרג בצרד גפנם; וישקמותם, בחנמל.מח ויסגר לבדד בעירם; ומקניהם, לרשפים.
כה מט ישלח-בם, חרון אפו--עברה וזעם וצרה; משלחת, מלאכי רעים.
כו נ יפלט נתיב, לאפו: לא-חשך ממות גפשים; וחתים, לדבר הסגירה.
כז נא ויך כל-בכור במצרים; ראשית אונים, באהלי-הם...

1 Maschil of Asaph. Give ear, O my people, to my teaching; incline your ears to the words of my mouth.

2 I will open my mouth with a parable; I will utter dark sayings concerning days of old;

3 That which we have heard and known, and our fathers have told us,

4 **We will not hide from their children, telling to the generation to come the praises of the LORD**

5 For He established a testimony in Jacob, and appointed a law in Israel, {N}

which He commanded our fathers, **that they should make them known to their children;**

6 That the generation to come might know them, even the children that should be born; **who should**

arise and tell them to their children, 7 That they might put their confidence in God, and not forget the works of God, but keep His commandments;

8 **And might not be as their fathers, a stubborn and rebellious generation; {N}**

a generation that set not their heart aright, and **whose spirit was not stedfast with God.**

12 Marvellous things did He in the sight of their fathers, in the land of Egypt, in the field of Zoan.

13 He cleaved the sea, and caused them to pass through; and He made the waters to stand as a heap.

32 For all this they sinned still, and believed not in His wondrous works.

36 But they beguiled Him with their mouth, and lied unto Him with their tongue.

37 For their heart was not stedfast with Him, neither were they faithful in His covenant.

38 **But He, being full of compassion, forgiveth iniquity, and destroyeth not; {N}**

yea, many a time doth He turn His anger away, and doth not stir up all His wrath.

39 So He remembered that they were but flesh, a wind that passeth away, and cometh not again.

א אֲשֶׁר־י האִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב
לְצִיִּים לֹא יָשָׁב : ב כִּי אִם-בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה :
ג וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל-פְּלִגֵּי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : ד לֹא-כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם-כַּמֶּץ אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ :
ה עַל-כֵּן לֹא-יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים :
ו כִּי-יִוָּדַע ה' דַּרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד :

א אֲשֶׁר־י האִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב
לְצִיִּים לֹא יָשָׁב : ב כִּי אִם-בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה :
ג וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל-פְּלִגֵּי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : ד לֹא-כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם-כַּמֶּץ אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ :
ה עַל-כֵּן לֹא-יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים :
ו כִּי-יִוָּדַע ה' דַּרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד :

א אֲשֶׁר־י האִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב
לְצִיִּים לֹא יָשָׁב : ב כִּי אִם-בְּתוֹרַת ה' חִפְצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה :
ג וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתוֹלַע עַל-פְּלִגֵּי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל
אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ : ד לֹא-כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם-כַּמֶּץ אֲשֶׁר-תִּדְפְּנוּ רוּחַ :
ה עַל-כֵּן לֹא-יִקְמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בְּעֵדַת צְדִיקִים :
ו כִּי-יִוָּדַע ה' דַּרְךְ צְדִיקִים וְדַרְךְ רְשָׁעִים תֵּאבֹד :